

The British Parliament passed the Act of Settlement 1781 on July 5, 1781, to correct the flaws in the Regulating Act of 1773. This Act's main purpose was to define the relationship between the Supreme Court and the Governor-General in Council. The "Amending Act of 1781" or "Declaratory Act of 1781" is the prevalent name for this law. The primary goal of this Act was to construct a new court system to address complaints about the Supreme Court and the Regulating Act's failure to oversee administration through the judiciary.

ब्रिटीश संसदेने 5 जुलै 1781 रोजी 1773 च्या नियामक कायद्यातील त्रुटी दूर करण्यासाठी 1781चा दुरुस्ती कायदा संमत केला. या कायद्याचा मुख्य उद्देश सर्वोच्च न्यायालय आणि गव्हर्नर-जनरल इन कौन्सिल यांच्यातील संबंध परिभाषित करणे हा होता. "1781 चा दुरुस्ती कायदा" किंवा "1781चा घोषित कायदा" हे या कायद्याचे प्रचलित नाव आहे. या कायद्याचे प्राथमिक उद्दिष्ट सर्वोच्च न्यायालय आणि न्यायव्यवस्थेद्वारे प्रशासनावर देखरेख करण्यात नियामक कायद्याच्या अपयशाबद्दलच्या तक्रारींचे निराकरण करण्यासाठी नवीन न्यायालय प्रणाली तयार करणे हे होते.

### Amending Act of 1781 - Historical Background

During the years 1779-1780, the rivalry between the Supreme Court and the Supreme Council reached a pinnacle. The Supreme Council then filed a petition against the Bengal Supreme Court's unlawful operation. Various zamindars, company servants, and others filed similar petitions. As a result, the Parliament established a Committee (Touchet) to investigate the situation and report as soon as feasible. The Committee then delivered its report, and in 1781, Parliament passed the Act of Settlement.

Enactment of the Act

### Circumstances leading to the enactment of the act

There were numerous causes that made it necessary for the enactment of the act. It was the first time the British government intervened directly in the East India Company's operations.

- First, Robert Clive's vision of a dual-type of government was difficult and caused problems for the Indian people. The corporation possessed Diwani rights in Bengal under this structure, whereas the Nawab had Nizamat privileges (judicial and policing rights). Nizam's rights were also in the hands of the firm behind the scenes, as the Nawab worked as an agent for the company. All of this added to the people's suffering as they were exploited by both the Nawabs and the Company.
- Second, The people's hardship was also highlighted when a catastrophic famine struck Bengal, killing a large number of people.
- Third, The financial problem that occurred in the corporation by 1773 was a major factor for the creation of this Act, and the company had requested a loan of one million pounds from the British Government in 1772.
- Fourth, the corporation had only been granted trading powers by the British Parliament under an earlier charter. However, as it began to acquire more and more territory, it gradually began to behave as a ruling body. And the British Parliament, back in England, couldn't stomach the situation. And, in order to put an end to the firm's inclination of abusing political power in the guise of trading rights, the company believed it was necessary to place these regions under Crown control.
- At the time, the kingdom was divided into three presidencies: Bengal, Madras, and Bombay. However, all three towns were autonomous from one another, and there was no centralized government.

1781 चा दुरुस्ती कायदा - ऐतिहासिक पार्श्वभूमी

1779-1780 या काळात सर्वोच्च न्यायालय आणि सर्वोच्च परिषद यांच्यातील वैर टोकाला पोहोचले. त्यानंतर सुप्रीम कौन्सिलने बंगालच्या सर्वोच्च न्यायालयाच्या बेकायदेशीर कारवाईविरोधात याचिका दाखल केली. विविध जमीनदार, कंपनी सेवक आणि इतरांनी तत्सम याचिका दाखल केल्या. परिणामी, परिस्थितीची चौकशी करण्यासाठी आणि शक्य तितक्या लवकर अहवाल देण्यासाठी संसदेने एक समिती (टच) स्थापन केली. त्यानंतर समितीने आपला अहवाल दिला आणि 1781 मध्ये संसदेने दुरुस्तीचा कायदा मंजूर केला.

### कायद्याची अंमलबजावणी

कायदा लागू होण्यास कारणीभूत परिस्थिती या कायद्याची अंमलबजावणी करणे आवश्यक ठरणारी अनेक कारणे होती. ईस्ट इंडिया कंपनीच्या कारभारात ब्रिटिश सरकारने थेट हस्तक्षेप करण्याची ही पहिलीच वेळ होती.

- प्रथम, रॉबर्ट क्लाइव्हची दुहेरी सरकारची दृष्टी अवघड होती आणि त्यामुळे भारतीय लोकांसाठी समस्या निर्माण झाल्या. या रचनेनुसार कॉर्पोरेशनकडे बंगालमध्ये दिवाणी अधिकार होते, तर नवाबांना निजामत विशेषाधिकार (न्यायिक आणि पोलिसिंग अधिकार) होते. नवाब कंपनीसाठी एजंट म्हणून काम करत असल्याने निजामाचे अधिकार पडद्यामागील फर्मच्याही हातात होते. या सर्वांमुळे लोकांच्या त्रासात भर पडली कारण त्यांचे नवाब आणि कंपनी या दोघांनी शोषण केले होते.
- दुसरे, बंगालमध्ये भयंकर दुष्काळ पडला आणि मोठ्या संख्येने लोक मारले गेले तेव्हा लोकांच्या त्रासावर प्रकाश टाकण्यात आला.
- तिसरे, 1773 पर्यंत कॉर्पोरेशनमध्ये उद्भवलेली आर्थिक समस्या हा या कायद्याच्या निर्मितीसाठी एक प्रमुख घटक होता आणि कंपनीने 1772 मध्ये ब्रिटिश सरकारकडून दहा लाख पौंड कर्जाची विनंती केली होती.
- चौथे, कॉर्पोरेशनला पूर्वीच्या चार्टर अंतर्गत ब्रिटिश संसदेने फक्त व्यापाराचे अधिकार दिले होते. तथापि, जसजसे ते अधिकाधिक प्रदेश मिळवू लागले, तसतसे ती हळूहळू एक सत्ताधारी संस्था म्हणून वागू लागली. आणि ब्रिटिश संसद, इंग्लंडमध्ये परत, परिस्थिती पोट करू शकत नाही. आणि, व्यापारी अधिकारांच्या वेषात राजकीय सत्तेचा गैरवापर करण्याच्या फर्मच्या प्रवृत्तीचा अंत करण्यासाठी, कंपनीला असे वाटले की हे प्रदेश क्राउनच्या नियंत्रणाखाली ठेवणे आवश्यक आहे.
- त्या वेळी, राज्य बंगाल, मद्रास आणि बॉम्बे या तीन अध्यक्षीय विभागले गेले होते. तथापि, तिन्ही शहरे एकमेकांपासून स्वायत्त होती आणि कोणतेही केंद्रीकृत सरकार नव्हते.

### Amending Act of 1781 - Objectives

The main goal of enforcing the Regulating Act of 1773 is outlined below.

- To compensate the Governor-General and the Officers of the Council who acted on their directives to obstruct the Supreme Court's proceedings.
- To clear up the ambiguities and difficulties produced by the Regulating Act and the Charter, which essentially divided the government and the courts.
- To assist the governments of Bengal, Bihar, and Orissa in ensuring that income may be collected with assurance at any time.
- To safeguard Indigenous peoples' rights, usages, and privileges.

### 1781 चा दुरुस्ती कायदा - उद्दिष्टे

1773 च्या दुरुस्ती कायद्याची अंमलबजावणी करण्याचे मुख्य उद्दिष्ट खाली दिले आहे.

- सर्वोच्च न्यायालयाच्या कामकाजात अडथळा आणण्यासाठी त्यांच्या निर्देशानुसार कार्य करणाऱ्या गव्हर्नर-जनरल आणि कौन्सिलच्या अधिकाऱ्यांना भरपाई देणे.

- रेग्युलेंटिंग ॲक्ट आणि चार्टर द्वारे निर्माण केलेल्या संदिग्धता आणि अडचणी दूर करण्यासाठी, ज्याने मूलतः सरकार आणि न्यायालये विभाजित केली आहेत.
- बंगाल, बिहार आणि ओरिसा सरकारांना हे सुनिश्चित करण्यासाठी मदत करणे की कोणत्याही वेळी खात्रीपूर्वक उत्पन्न गोळा केले जाऊ शकते.
- स्वदेशी लोकांचे हक्क, उपयोग आणि विशेषाधिकार सुरक्षित करण्यासाठी.

### Amending Act of 1781 - Defects

Despite the fact that the act is regarded as a watershed moment in Indian legal history, it left a gap because it did not address the concerns that existed at the time in the legal system. The Act's key flaws are outlined below.

- The situation was contradictory because the Governor-General had no veto authority and was held accountable to the Directors for all acts relating to the Indian administration. However, the Governor-General lacked the authority to make an independent judgment because he was bound by the council's majority decision. Because of this, the council decided to make its choice using the Governor-General as a puppet.
- Though the Governors were nominally subordinate to the GG, the Governor and his subordinates wielded ultimate power, causing rampant corruption and a weakening of the government at lower levels.
- There was a lot of misunderstanding about the Supreme Court's powers and jurisdiction. There was also a conflict between the Supreme Court and the Governor-jurisdictions. General's Council's
- In addition, the Act did not address the concerns of the Indian natives who were the real victims.

### Conclusion

The introduction of these laws resulted in numerous significant changes to the administration and justice systems. It is also possible to assume that the Regulating Act of 1773 established the Central Administration and Parliamentary Control. However, there were some flaws in both acts that must be overlooked.

### 1781 चा दुरुस्ती कायदा - दोष

हा कायदा भारतीय कायदेशीर इतिहासातील जलसंधारणाचा क्षण मानला जात असूनही, याने एक अंतर सोडले कारण त्या वेळी कायदेशीर व्यवस्थेत अस्तित्वात असलेल्या चिंतेचे निराकरण केले नाही. कायद्यातील प्रमुख त्रुटी खाली नमूद केल्या आहेत.

- परिस्थिती विरोधाभासी होती कारण गव्हर्नर-जनरल यांना व्हेटो अधिकार नव्हता आणि भारतीय प्रशासनाशी संबंधित सर्व कृत्यांसाठी ते संचालकांना जबाबदार होते. तथापि, गव्हर्नर-जनरलला स्वतंत्र निर्णय घेण्याचा अधिकार नव्हता कारण ते परिषदेच्या बहुमताच्या निर्णयाला बांधील होते.
- यामुळे, परिषदेने गव्हर्नर जनरलचा कठपुतळी म्हणून वापर करून आपली निवड करण्याचा निर्णय घेतला.
- जरी राज्यपाल नाममात्र GG च्या अधीनस्थ होते, राज्यपाल आणि त्यांच्या अधीनस्थांना अंतिम अधिकार होते, ज्यामुळे मोठ्या प्रमाणावर भ्रष्टाचार झाला आणि खालच्या स्तरावर सरकार कमकुवत झाले.
- सर्वोच्च न्यायालयाच्या अधिकार आणि अधिकार क्षेत्राबाबत बरेच गैरसमज होते. सर्वोच्च न्यायालय आणि राज्यपाल-अधिकारक्षेत्र यांच्यातही संघर्ष झाला. जनरल कौन्सिलचे शिवाय, या कायद्याने वास्तविक बळी पडलेल्या भारतीय नागरिकांच्या चिंतेकडे लक्ष दिले नाही.

## निष्कर्ष

या कायदांच्या परिचयामुळे प्रशासन आणि न्याय व्यवस्थेत अनेक महत्त्वपूर्ण बदल झाले. 1773 च्या नियामक कायद्याने केंद्रीय प्रशासन आणि संसदीय नियंत्रण स्थापित केले असे गृहीत धरणे देखील शक्य आहे. तथापि, दोन्ही कृतींमध्ये काही त्रुटी होत्या ज्याकडे दुर्लक्ष केले पाहिजे.

